

МОЛОДІЙ КОШТАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання X

№ 86 (1098)

СУБОТА

19 ЛИПНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

ІТРЕЛЬНАЯ ОБСЛУЖКА

„ЛУНА-15“ НА НАВКОЛОМІСЯЧНІЙ ОРБІТІ

17 липня 1969 року автоматична станція «Луна-15» була виведена на навколomisячну орбіту і стала черговим радянським штучним супутником Місяця. Параметри навколomisячної орбіти близькі до розрахункових. Радіозв'язок з станцією стійкий. Бортова апаратура функціонує нормально.

(ТАРС).

МУДРІСТЮ ЛЕНІНА
СИЛЬНІ

2 стор.

МОЛОДЕ ПОВНЕННЯ
НА НОВОБУДОВАХ

2 стор.

НАРОДНІЙ ПОЛЬЩІ—
25 РОКІВ

3 стор.

КУДИ не глянь — з-за голу-бого обрїю біжать та й біжать буйнохвилі пшениці, золотисті валки скошеного хліба, і тільки степові дороги та лісосмуги перерізають колоскове видиво. Тисячі гектарів, сотні недоспаних днів і ночей увібрали в себе янтарні зернята, схилили перед добрими руками свої голівки: бери нас, хлібодаре, лаштуй столи дубові та випікай короваї високі!

Баритися ніколи. Про те, що один живий день рік годує, знають у Веселівці навіть діти. Ото тільки зачули школярі гуркіт моторів, тільки забачили першу машину молодого зерна — поодинці, а то й групами прийшли на тік:

— Давайте і нам роботу!
— А що ж ви вімієте?
Тоді наперед вийшли старшокласники Богдан Ганський, Та-

мара Дрібниця, брати Василь та Володимир Олещенки:

— Що ми віміємо? Зерно поплатити, машини розвантажувати...

— Он які у нас м'язи, — показав Василь Гайдаров.

...А за селом гудуть та й гудуть мотори. Довгі бронзовобокі валки пшениці, наче сонячні промені, — напливають на машину Олександра Пилипенка та його помічника Віктора Линця. Зерна пружним струменем течуть у бункер... А ген, де ваговита жовтизна сходиться з небом — комбайн Юхима Кубая.

Сашко Пилипенко прикладає долоню козирком над очі:

— А як гадаєш, Вікторе, — це до свого бойового колеги, — не обскакає сьогодні нас Юхим?

Линець спершу дивиться на поле, де сьогодні підібрано не один десяток валків, потім — на комбай-

— Може, й обскакає. Справжній скептик оцей Линець. По відношенню до себе. Про інших говорить з повагою, чемно і приязно. Коли агрегат Юхима Кубая вчора підібрав валки з 20 гектарів при нормі 14, то він, Віктор, разом з Сашком Пилипенком пройшлися по ниві в 23 гектари. Майже подвійна норма! А, бач, не зазнався хлоньсь. Он, моє слово, у досвідчених механізаторів Федора Миколайовича Семенченка, Віктора Пилиповича Сліва результат! Двадцять п'ять гектарів...

Аж курява здіймається — біжать та й біжать у поле автомашини. З дороги звертають вони на стерню, підганяють широкі кузови під комбайнові рукави, звідки зразу ж — широким ручасм б'є зерно. Запашне, гарне своєю свіжістю. Буває, що шофер з комбайнером і словом не перекинуться. Ніколи.

А вже на току водії Петро Неус та Іван Вагнер торсають за рукав вагаря:

— Скільки сьогодні намолотили Пилипенко й Линець?
— Вісімсот центнерів... Але ж, сонце ще онде в небі!

Буде до вечора, до пізньої ночі, аж доки не випаде перша роса, не одна сотня центнерів пшениці. І в Пилипенка, і в Кубая, і в Федора Семенченка, груди якого прикрашає орден Трудового Червоного Прапора.

Повним ходом ідуть жнива в «Зорі комунізму». Ростуть верхи на току, за машиною машина мчить до елеватора. «Принимай, Вітчизно, веселівський коровай» — написали колгоспники лозунг та й пришли-

лили його до борту машини, «Тобі, Вітчизно, ленінський урожай». Це вже другий транспарант. Червоний, як схід сонця, ширий, як доля землі-матері...

Колі сонця схилилися до горизонту і вже тоненька багряна скібка сховалася за лісосмугу — Пилипенко та Линець почувли вигук:

— Хлонці, агей, хлонці! Обернулася. Неподалеку від них — Яків Карпович Ганський зі своєю кухнею.

— Спійнійте. Вечерю привіз. Куди там зупинити. Літо цього року не балує косарів: то дощ, то мряка... А тут випогодилося якраз.

— Біжи, Вітько, перекуси, а я за цей час обїду якийсь круг сам... А потім уже я.

І Пилипенко веде далі свій агрегат.

І Семенченко.
І Кубай...

Вісім комбайнерів од зорі до зорі працюють на ланах колгоспу.

— Гарний урожай, — говорить секретар комсомольської організації колгоспу Сергій Говоруха. — Молодіжні жнива...

Справді, на всіх відповідальних ділянках роботи працюють комсомольці, молоді комуністи. Увесь живий комплекс сплановано так, що не має лишитися в полі жодна жменя зерна, жоден оберемонок соломки. Коли шофери ганяють машини

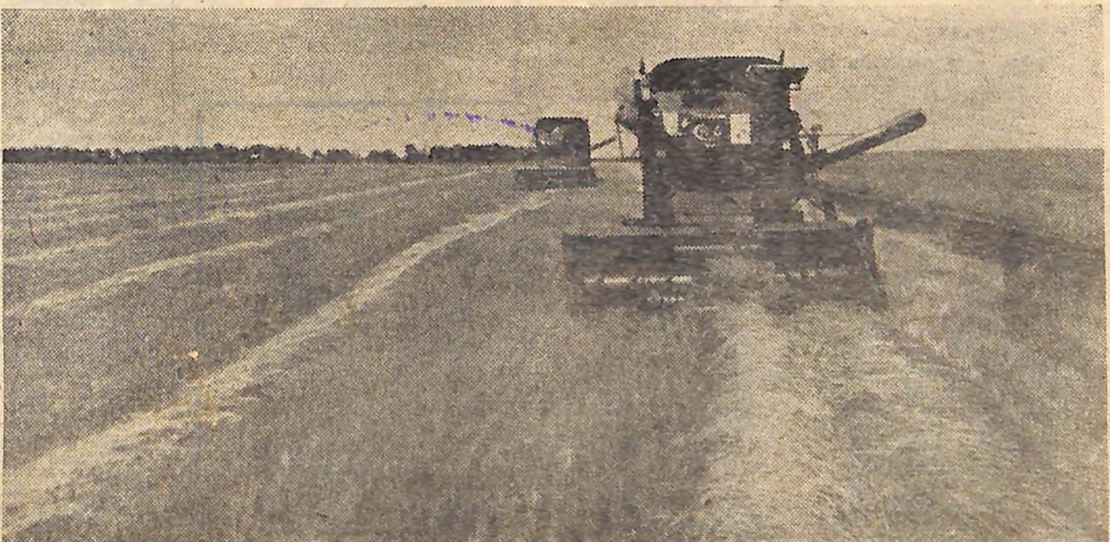
На високий коровай

із сеїжовимолоченою пшеницею, то трактористи Дмитро Глуценко, Степан Хлібійчук, Віктор Олещенко відвозять до ферми подрібнену соломку. Там досвідчені скиртосправи вже доводять її до ладу. І не треба буде скотарям у зимові завірюхи пробиватися за кормом далеко в поле.

А край дороги ще хилить нива нескошений колос, вигрєс на сонці урожайним передзвоном: бери, хліборобе, свою долю, лаштуй столи дубові та випікай короваї високі!

Валерій ЮР'ЄВ,
Василь КОВПАК.

Колгосп «Зоря комунізму»
Бобринецького району.

У 1968 році порівняно з 1950 роком польсько-радянський товарообіг зріс майже в 6 раз. В загальному обсязі польської зовнішньої торгівлі частка СРСР становила у 1968 році понад 35 процентів.

У післявоєнний період в Радянський Союз з Польщі було експортовано понад 70 тисяч вагонів, близько 480 суден, понад 600 мільйонів метрів тканин.

Тепер більше половини польського експорту в СРСР становлять машини і промислове устаткування. В СРСР з ПНР доставлено понад 100 різних промислових об'єктів.

Близько 80 проц. польського експорту — готові вироби, в числі яких автокрани, електричні двигуни, математичні машини.

У післявоєнний період Польща закупила в Радянському Союзі 100 млн. тонн залізної

СРСР-ПНР

руди, 25 млн. тонн нафти, 1.600 тис. тонн бавовни, 87.000 автомобілів, 15.000 тракторів.

СРСР покриває майже 100 процентів потреб Польщі в нафті, 85 процентів — у залізній руді.

Близько 80 промислових підприємств в ПНР працює на устаткуванні, поставленому з СРСР. 200 інших підприємств частково обладнані радянськими машинами і пристроями.

Протокол про взаємні поставки і платежі на 1969 рік передбачає зростання товарообороту між двома країнами на 18 процентів. (Кор. ТАРС).

Молодість нової Польщі.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ

Яка ти, Народна Польща, в свої 25 років? Багато це чи мало в твоїй тисячолітній історії? З твого післявоєнного життя я шість останніх років... серцем і душею був з тобою, сьогоднішній, щодня. В списку іноземних журналістів, акредитованих у твоїй прекрасній, відродженій із попелу і руїн Варшаві, стоїла цифра 60 і стільки ж було оцінок твоєї праці. Кожен дивився на Народну Польщу по-своєму. Я бачив тебе ввечір і сьогодні, бачу тебе світло майбутнього. Завдячуючи сердечності і гостинності польського народу, мені довелося побувати на нових заводах і шахтах, побачити пам'ятники сивої давнини, храми науки і кафедральні собори. Я бачив і сліди минулих воєн, що урґаном проносилися над твоєю землею.

В переддень твого срібного ювілею я розмовив про те, як ти трудилася, Народна Польща: Пльзнь, Одра, Любін, Скавіна, Кеїдежі, Адамув — з перших будинків будов соціалізму складається слово «Польща», що означає і перекладає «Польща». По цих географічних назвах, які раніше нікому не були відомі, можна вивчати нову економічну географію країни.

Словником 25-річчя», «Портретом Народної Польщі», «Сьогомою про Польщу» називають поляки «Малий статистичний щорічник». Сьогодні він буде нашим путівником і познайомить нас із трудовими буднями країни, яка виспівено буде соціалізм.

Наш «гіл» говорить, що за останні 25 років країна асимилювала на капіталоукладення в народне господарство фантастичну суму — 2 трильйони злотих. Результат отримав сьогодні: вся країна, від Вугу до Одрі і від Татарських гір до Балтійського моря, в однім величезнім будувальним майданчиком. В усіх кутках Польщі димлять труби майже 50 тисяч великих і середніх підприємств, на яких зайнято в цілому більше 4 мільйонів чоловік, які щорічно випускають продукцію на 92 трильйони злотих.

Завдяки самовідданій праці народу Польща займає третє місце в Європі у до-

буванні кам'яної пугілля й у виробництві цукру. Друге — у добуванні іризованої руди й у виробництві шпесту, віскі і картоплі, сьоме — по випуску цементу і бурого вугілля, дев'яте — у виробництві пароплавів і електроенергії.

Як же не пишати, Польщі такими чудовими успіха-

Ми ж додамо від себе, поспівали на нашого «гіл». За даними на кінець 1968 року, в сільському господарстві Польщі було 10,9 мільйона голів великої рогатої худоби, 13,9 мільйона голів свиней, 3,3 мільйона голів овець. Було вироблено 6,3 мільярда штук яєць і зібрано 50 мільйонів тонн картоплі, а також 17,6 мільйона тонн зерна.

Юнаків і дівчат країни по праву називають будівниками соціалізму. Вони складають шість половин 32,5-мільйонного населення Польщі. Перед ними відчинені двері в середній і вищій школі, Близько 9 мільйонів чоловік навчається в школах, ліцей, технікумах і вузах. А вже зовсім недавно, якихось 20 років тому,

ЦЕЙ ВИПУСК «ПЛАНЕТИ» ПРИСВЯЧЕНИЙ ДНЮ ВІДРОДЖЕННЯ ПОЛЬЩІ

22 липня 1944 року Радянська Армія почала звільняти Польщу від гітлерівців

ВАРШАВСЬКІ СЮРПРИЗИ

За кілька кілометрів від Західного вокзалу в Варшаві перехожі з подивом дивляться на одинокій стові з табличкою: «Алеї Євролім-скае» що стоїть посеред картопляного поля. Далеко, ніби в тумані, видно силуети висотних будиноків. Сюди протягнеться одна з головних магістральних міст на Віслі. Таких сюрпризів у польській столиці багато. Всі вони свідчать про широкі розмах будувальних робіт у Варшаві, про бажання її архітекторів зробити столицю ще кращою. Тому ніхто із варшав'ян не жалкує, коли неподалік від Палацу культури і науки стали зникати довоєнні старі забудови.

В найбільшій дії неподалік від Палацу культури і науки спалахне неонові реклама трьох найбільших університетів, загальна довжина яких вдовж Маршалковської вулиці майже 400 метрів. Першим відріє свої двері скляний «Юніор» — університет для молоді і дітей загальною площею 13 тисяч квадратних метрів.

Невеликий загін архітекторів разом з армією будувальників змінив, прикрашає окреміє столиці Польщі. В ній 4 тисячі будувальних майданчиків і майже кожного дня здаються в експлуатацію нові житлові будинки, адміністративні будівлі, школи, лікарні, кафе і бари. Жоден будинок не схожий на інший.

Головний архітектор міста Чеслао Котеля займає кореспонденту ТАРС, що в майбутній п'ятирічці (1971—1975 рр.) у Варшаві буде збудоване місто розміром з Охотині: передбачено злати в експлуатацію понад 90 тисяч квартир, тобто на 30 процентів більше, ніж буде збудовано сьогодні. Таким чином, Варшава збереже провідне місце у всьому польському магістраті за темпами і розмахом житлового будівництва. Щоправд, житловий фонд буде поповнюватись 50-ма новими квартирами середньою площею 41 квадратних метрів.

(Кор. ТАРС).

СТУДЕНТАМИ СТАНУТЬ КРАЩІ

Рано прокидається Варшава, але ще раніше встають абітурієнти. Вони поспішають в університет, політехнічний інститут, медичну академію та інші вузи. Підуть вступні іспити. Через два тижні щасливці стануть студентами, а поки що... Засідають факультетні екзаменаційні комісії, готуються до великої роботи інститутських приймальних комісій. А вже для того, щоб вступити до вузу, необхідно здати добре вступні іспити. Треба набрати відповідне число «пунктів».

У головному штабі внішньої баталії — в міністерстві освіти, кореспонденту ТАРС повідомили, що за право навчатися у вищих навчальних закладах зараз борються 100 тисяч юнаків і дівчат, в той час як місьць — 47 тисяч. Величезний потяг молоді до вищої освіти, але лише найбільш підготовлені можуть розраховувати на студентські квитки. При зарахуванні у вуз вирішальне значення, звичайно, мають екзаменаційні оцінки. Враховуються також оцінки, одержані з цих предметів у школі. Звертається увага на соціальне походження і стаж роботи за обраним профілем до вступу у вуз. З цих компонентів і набіраються «пункти», тобто кількість очок.

Як заявив директор департаменту планування і фінансів міністерства освіти Ф. Павула, народна влада відпускає на розвиток вищої освіти величезні кошти. З року в рік в республіці росте число студентів. Якщо перед війною в 32 навчальних закладах вчилось трохи більше 49 тисяч чоловік, то в ювілейному році понад 304 тисячі будуть навчатися у 84 університетах, інститутах, академіях. В ці дні розпочато прийом у трьох нових вищих учительських школах. Зараз у кожному воєводському центрі є вищий навчальний заклад. До війни на 10 тисяч жителів в країні припадало лише 14 студентів, а зараз — близько 100. Це значно більше, ніж у таких розвинених країнах як Франція, Італія, ФРН.

Серйозна увага в ювілейному році буде приділена викладанню суспільних дисциплін. У програмі вузів введено обов'язковий предмет — основи політичних наук. Поглиблено будуть вивчатися марксистсько-ленінська філософія та політична економія.

За 20 міжвоєнних років Польщі закінчили вузи близько 87 тисяч чоловік. У Народній Польщі в переддень срібного ювілею республіки буде виданий півмільйонний диплом. Більше половини студентів польських вузів — діти робітників і селян.

В. МИХАЛЬЧЕНКО, кореспондент ТАРС.

Варшава.

ОБ'ЄДНАННЯ ЧАКЛУНІВ

Зайдіть в Палац культури і науки у Варшаві, в нові магазини, розташовані в центрі столиці, у будь-які адміністративні установи, готель чи ресторан — всюди стіни прикрашені керамічною мозаїкою, декоративно-оздоблювальними плитами, зробленими руками майстрів «Чепелів», або польських чаклунів, як їх тут називають. «Чепелія» — об'єднання, що складається із 79 промислових кооперативів народних умільців і 200 магазинів, розкиданих по всій країні, — відзначає свій 20-річний ювілей. Щороку це об'єднання поставляє на ринок продукцію на суму в півтора мільярда злотих. Вона відрізняється доброю якістю та широким асортиментом.

(Кор. ТАРС).

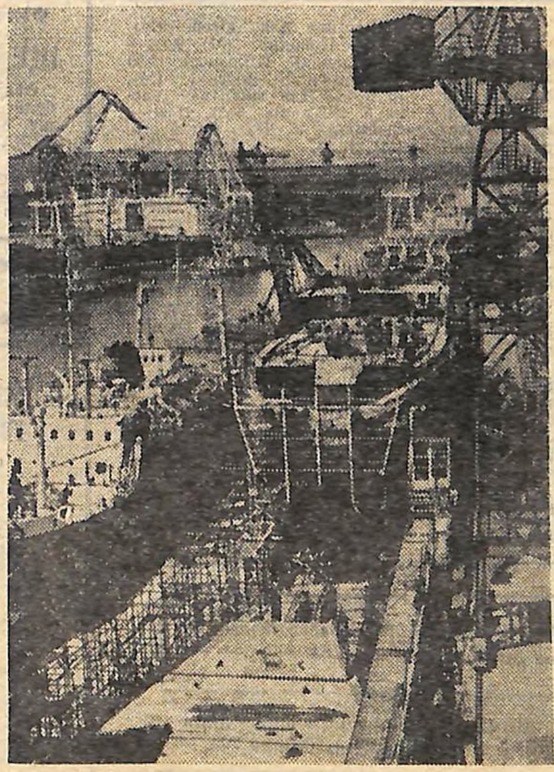
Триптих Мазовше

1. ...А серце Шопена ще билось, а серцю робилось тісно, а серцю Шопена снилось Мазовше на схилах Вісли. Коли пелли з Пер-Лашезу серце в прозорій рані — шуміли сади Шампані, Щоб смуток сердечний цезнув. Говорили планеті серце: ще не смерть це, І знов оживало серце то добре, то мрійне. То співало, то гриміло над світлом серце «Етнодом революційним».

2. Поснігло Мазовше і земля ще вогиєм не стерта лютувала війною, бо була, як війна шалена. Та катедра. Стара, наче світ, катедра пульсувала сердцем Шопена.

3. Червона кров. Червоний дим печей. Білочервоний стяг. Червона слава. ...А Ніка понад Віслою з мечем і молада, і сина, як Варшава. Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ. Желязова Воля — Кіровоград.

З ПОЛЬСЬКИХ СТАПЕЛІВ

Суднобудівна промисловість — одна з нових галузей індустрії, створеної за роки народної влади. Суднобудівна верф у Гданську, яка в минулому будувала невеликі рибацькі катери і човни, зараз випускає продукцію на рівні сучасного світового суднобудування. За 20 років зі стапелів верфі зійшло більше 520 суден, з яких 400 побудовано на замовлення Радянського Союзу. Великі вантажні судна, сучасні траулери будуються на верфі імені Паризької Колумби в Гдині і верфі імені А. Варського в Щеціні. За експортом риболовних суден польські суднобудівники вийшли на перше місце в світі. Лише в 1969 — ювілейному для ПНР році зі стапелів верфей у Гданську, Гдині і Щеціні зійде 62 торговельних і риболовних суден загальним тоннажем майже в півмільйона тонн.

На знімку: на гданській верфі.

(Кор. ТАРС).

ВІДТВОРИМО ГЕРОЇКУ

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ФАДЕЄВА, ПРИСВЯЧЕНИЙ 25-РІЧЧЮ ПЕРЕМОГИ НАД ФАШИСТСЬКОЮ НІМЕЧЧИНОЮ

Рукописи не повинні переписувати ністорію авторських аркушів для прози і 500 рядків — для поезії. Твори національних авторів приймаються в художньому перекладі російською мовою.

Для перемоги встановлені премії: дві перших — по 1000 карбованців, три других — по 500 карбованців, чотири третіх — по 300 карбованців кожна.

Твори переможців конкурсу, а також відзначені журі конкурсу як кращі, будуть опубліковані на сторінках альманахів і журналів — органів Спілки письменників СРСР і ЦК ВЛКСМ, а також окремими виданнями.

Рукописи з поміткою «На конкурс» приймаються до 1 лютого 1970 року.

Микола ЛІТВИНЕНКО — студент Кіровоградського педагогічного інституту. Читач «Молодого комунара» знає його як нашого активного кореспондента. Але Микола пробує своє перо і в художній прозі. І хоч у молодого прозаїка це завжди вистачає слів, зате швидко і теплою його щедро наділила природа.

Пропонуємо на суд читачів оповідання М. Литвиненка.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

БАБИН МЛИН

ОПОВІДАННЯ

Аж ген-ген на самому покуті села, на белебені, бовваніє старий, продуктивний наскрізь вітряний млин. Він відслужив своє... Коли-не-коли збіжить сюди дітлашня повибрикувати, та й годі...

— Гей, хлопці! То звідки ж будемо починати? — звернувся бригадир до трактористів, які пускали синюваті кільця диму, дивлячись на почорнілий згорблений вітряк. Навкруг нього стояли скрепер, бульдозери, кран.

— То лачемо? — сказав Трохим Опанасович, мнучи в руках сигарету. Він підійшов до драбини, спружинив на ній, ніби перевіряючи на міцність, і подався на дах. Вітер курйовдив волосся, що куряїнош вибивалося з-під кашкета.

Бригадир стояв на гребені млина, як привид серед білого дня. Він добре бачив, як вишумовували достиглі жита, хоча де-не-де поле було побите чорними плямами, немов віспою обличчя. Тут хліб не родив ще з війни.

— Агов, Трохиме Опанасовичу! Що ви там вогнутисеч? — озвалися трактористи.

Коли живі руки Трохи-ма мусили взятися за трос, щоб закріпити, він

побачив, як навпростець, через жита, вимахуючи хустиною, поспішно шкутильгала баба Митриха. Вона була не по роках стара. Біле пасмо волосся прикривало їй зморщуватого лоба. А ліва рука, мабуть, завжди у неї була біля серця. Боліло...

— А подивіться-но, хлопці! Чого це несе нашу Митриху?

Коли захекана Митриха прибігла до здивованих хлопців, тось недоречно сказав:

— А що, бабусю, чи не допомагати прийшли?... Митриха, піднявши свої зморщені кулачки, накинута з лайкою на хлопців:

— Шибеники! Щоб вас грім побив! Це ж хто вам дозволив?

Митриха кидалася від одного тракториста до іншого, як горохом, сипала все нові й нові образи. Хлопці очманіло слухали химерну бабу, не знаючи, чого їй треба.

— Бабуню, в нас бомага є на те, щоб перенести млина в інше місце, — намагався пояснити бригадир. — Будинок культури маємо ставити, а трішки далі нову вулицю забудуватимемо. Вже й назву придумали.

— А може, баба тут хоч

че змолоти останній раз? — зробив припущення якийсь жартівник.

Враз Митриха стихла. Вона стала якоюсь маленькою. Тремтячі пальці безпорадно бгали хустину, а по глибоких рівчачках-зморшках накочувалися слози...

— Синів! Синів моїх тут...

...То була остання ніч у житті Митришиних орлят. Біде сьйво місяця вихоплювало з пільми напруженої обличчя братів. Млин сторожно начікував кожен шерех. Темним оловом виблискувала річка.

Брати поклали на човен кілька мішків з боршном і ледь чутно сплеснули веслами. Вони поспішали. До досвітку їм треба повернутися.

Але ранок випередив їх. Чужий, холодний він скрутив юним мельникам руки за спиною і штовхнув до дверей млина. Сюди ж фашисти зігнали все село.

— Слухайте мене, — сказав офіцер, повертаючись до натовпу. — Ось ці допомагали партизанам.

І потім, блиснувши золотою оправою окулярів, в мертвої тиші проказав:

— Ми їх повісили. Так буде з кожним, хто...

Він говорив і говорив, а люди його не чули. Вони дивилися на крові, де дебелий гітлерівець лагодив дві мотузки...

У селі, свято. Відкривається Палац культури. А перед ним — млин. Той самий. Стоїть як обеліск. А далі виструнчилась нова вулиця. Вулиця імені Митришиних синів...

ДІВЧАТА СМІЮТЬСЯ

Нещодавно редакція одержала лист:

«Я автор збірки «Лірика і сатира» та співавтор двох колективних збірок «Під московським небом», «Шлях до зроч». Зараз займаюся складанням збірки «Іноземний гумор». Кілька мініатюр з неї наділаю Вам. Василь Смирнов, Москва».

— Дастівонько моя, якщо ти скажеш «ні» — я покіну з собою, а якщо скажеш «так» — умру від радості.

— Я вивчила англійську мову по радіо.

— Це помітно. В твоїй вимові відчуваються атмосферні перешкоди.

Бабуся говорить внучці: — Сучасні дівчата не мають уяви, для чого потрібна голка.

— Як це не мають уяви? — обурилася внучка. — Голка потрібна для програвача.

Дівчина-городянка, повернувшись із села, говорить своїй подрузі: — Це неправда, що корови дають людям молоко. Люди силую його беруть.

— Якщо ви, лікарю, не дасте мені бюлетень з постільним режимом, то я аж до самої століці дійду.

Квасник «Бік».

Вазн для квітів «Подарункова» і «Шпіншва».

м. Світловодськ.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД НЕДІЛЯ, 20 липня. Перша програма, 12.30 — Наша офіша. (К). 12.35 — «Увага, світло!». Спортивна передача з піонерського табору. (Одеса) 13.20 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. «Два місяці в Києві». (К). 13.45 — Реклама. (К). 14.00 — Для воїни Радянської Армії і Флоту. (М). 14.35 — Телефільм «Марш ентузіастів». (М). 15.20 — «Українська кінопанорама». (К). 16.50 — Відлуння далекого гromу». (К). 17.30 — Програма кольорового телебачення. «Клуб кіномандрівників». (М). 18.30 — Дві культури ПНР в СРСР.

«Ставка, більша від життя». XI серія. (М). 19.30 — Програма кольорового телебачення. Кубок СРСР з футболу. Півфінал. (М). 22.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 22.30 — «Улюблені співачки». «Ян Кіпура». (М). 23.30 — «Казертон доброго настрою». (К).

ПОНЕДІЛОК, 21 липня. Перша програма, 10.00 — Новини. (М). 10.15 — Для дітей. «Лялька на скрапі». (Ленінград). 10.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 12.00 — Телевісті. (К). 12.10 — Наші оголошення. (Кіровоград). 12.15 — Кіножурнал та художній фільм «Замерзлі блискавки». I серія. (Кіровоград). 17.00 — Новини. (М). 17.20 — «Піонерія». Телетижливій журнал. (К). 18.00 — Телевісті. (К). 18.20 — До 25-річчя «Польща сьогодні». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Час». (М). 19.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 21.15 — Вистава

Архангельського театру. (Кіровоград).

ВІТРОК, 22 липня. Перша програма, 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Кіножурнал та художній фільм «Замерзлі блискавки». 2 серія. (Кіровоград). 16.15 — «Граніти Прибужжя». (Миколаїв). 16.30 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна «Ідеї і справи Леніна — безсмертні». «Ленін — засновник і керівник першої в світі соціалістичної держави». (К). 17.00 — Телевісті. (К). 17.15 — Самоцвіти. (К). 18.00 — «Показує рейдова». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — До 25-річчя ПНР «Нових успіхів тобі, Польща». (М). 19.00 — Відкриття декади узбецького мистецтва і літератури в РРФСР. (М). В перерві «Інформаційна програма «Час». (М). 22.00 — На VI міжнародному кінофестивалі. (М). 23.00 — Новини. (М).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЙ НЕДІЛЯ, 20 липня, 9.00 —

Гімнатика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — «Будильник». (Вільнюс). 10.09 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — Для юнацтва. Телеклуб «Шукачі». (М). 11.30 — Сьогодні — День металурга. (М). 12.15 — Новини. (М). 12.35 — «Увага, список». (Одеса). 13.20 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. «Два місяці в Києві». (К). 14.00 — Для воїни Радянської Армії і Флоту. (М). 14.30 — Телефільм «Марш ентузіастів». (К). 15.20 — «Українська кінопанорама». (К). 16.50 — «Відлуння далекого гromу». (К). 17.30 — Програма кольорового телебачення. «Клуб кіномандрівників». (М). 18.30 — Польський телесвіт. (М). «Ставка, більша від життя». XI серія. 19.30 — Програма кольорового телебачення. Кубок СРСР з футболу. Півфінал. (М). 22.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 22.30 Художній фільм «Війна і мир». II серія.

ФУТБОЛ

ЩЕ ДВА ПІВФІНАЛІСТИ

Обидва чвертьфінальні матчі на Кубок СРСР, що відбулися позачорно, виявилися нещасливими для динамівців. Київня потерпів поразку у Москві від команди ЦСКА (на 14-й хвилині додаткового часу гол у їх ворота забив Б. Абдураїмов), а московське «Динамо» похвало переможеном з Ростова (тут такий же рахунок — 1:0).

Отже, в другому півфіналі зустрінуться армії Ростов і Москви.

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

КРИВОРІЗЬКИЙ ЗАОЧНИЙ ГІРНИЧОРУДНИЙ ТЕХНІКУМ

оголошує ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969 — 70 НАВЧАЛЬНИЙ РІК ПО СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ:

На вечірні відділення (на базі 8—10 класів): підземна розробка рудних і нерудних родовищ; гірничя електромеханіка.

На заочні відділення (на базі 8 і 11 класів) підземна розробка рудних і нерудних родовищ; відкрита розробка родовищ корисних копалин; збагачення корисних копалин; будівництво гірничих підприємств; гірничя електромеханіка; гірничя машинобудування; техніка розвідки родовищ корисних копалин (тільки на I курс).

Прийом заяв на вечірні відділення — до 16 серпня. На заочні відділення — до 10 серпня.

За довідками звертатися на адресу: м. Кривий Ріг, просп. Держинського, 7. Тел. 29-31-08. ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОГО КОМУНАРА» — орган Кіровоградського обкома ВЛКСМ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.